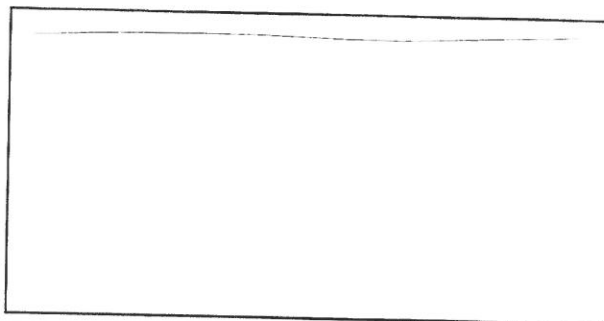

ČESKÝ BÁŇSKÝ ÚŘAD V PRAZE

KOZÍ 4, P.O. BOX 140, 110 01 PRAHA 1 – STARÉ MĚSTO

6

Váš dopis značky/ze dne

29. srpna 2019

Naše značka

SBS 30846/2019/ČBÚ-23

Vyřizuje/linka

Mgr. Konečná

V Praze dne

23. září 2019

Žádost o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

Vážená paní doktorko,

k Vaší žádosti o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, ze dne 29. srpna 2019, Vám sděluji následující.

K dotazu „Které haldy vznikly na území naší republiky po roce 1990?“ uvádím, že termín haldy, není nikde v platné legislativě ukořten. Český báňský úřad (dále jen „ČBÚ“) předpokládá, že dotaz směřuje k „odvalům“.

Obecně lze konstatovat, že žádný nový odval od roku 1990 nevznikl, ale provozovány byly desítky starších odvalů po celé České republice v návaznosti na provozovanou hornickou činnost a činnost prováděnou hornickým způsobem.

K další části Vašeho dotazu uvádím, že výkupy pozemků a jejich oceňování pro jakékoliv účely nespádají do kompetence ČBÚ ani obvodních báňských úřadů (dále jen „OBÚ“) a ČBÚ ani OBÚ tudíž žádné takové informace nemají.

Navrhujeme směřovat dotaz přímo na konkrétní organizaci, která, pokud je státním podnikem, podléhá povinnosti informací podle zákona č. 106/1999 Sb. poskytnout.

S pozdravem

PhDr. JUDr. Vítězslav Urbanec, Ph.D.
vedoucí oddělení legislativy

Státní báňská správa ČR

Věc: žádost o poskytnutí informace ve smyslu zák. č. 106/1999 Sb. v platném znění

Na základě zákona o svobodném přístupu k informacím Vás žádám o sdělení, které haldy vznikly na území naší republiky po roce 1990 a za jakou finanční náhradu stát vykupoval tyto pozemky od původních vlastníků, respektive , jaké bylo začlenění těchto pozemků pro účel ocenění.

Podle ust. § 2 odst. 1 zák. č. 106/1999 Sb. v platném znění je státní podnik subjektem povinným pro poskytování informací. Výklad toho, kdo je či není veřejnou institucí je vykládána bohatou judikaturou. Odkazují se na nálezy Ústavního soudu ze dne 27. 2. 2003, sp. zn. III. ÚS 686/02, publ. ve Sb. n. u. ÚS, svazek 29, nálezy 30 , dále pak ze dne 24. 1. 2007, sp. zn. I. ÚS 260/06, publ. ve Sb. n. u. ÚS, svazek 44, nálezy 10, jímž zrušil rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2006, č. j. 6 As 52/2004-67. Z komentářů k této problematice uvádím: „Pokud použijeme první kritérium při posuzování toho, zda je státní podnik veřejnou institucí, dospějeme k závěru, že způsob jeho vzniku a zániku podle zákona č. 77 /1997 Sb., o státním podniku, kombinuje na jedné straně soukromoprávní postup dle obchodního zákoníku (zakladatelská listina, forma a okamžik vzniku), ovšem na druhé straně i prvky veřejnoprávní, tj předchozí schvalovací proces orgány výkonné moci a celkově velkou míru ingerence státu v procesu vzniku a zániku státního podniku. Pokud jde o hledisko osoby zřizovatele, je jím v případě státního podniku stát. Jeho jménem potom vykonává funkci zakladatele ministerstvo, do jehož působnosti spadá předmět podnikání podniku. Jde tedy bezpochyby o veřejného zřizovatele. Nahlíženo třetím vytyčeným kritériem, je třeba vyjít z toho, že ředitele státního podniku jmenuje a odvolává ministr nebo vláda v případech, kdy si toto právo vyhradí. Pokud jde o dozorčí radu státního podniku, její dvě třetiny jmenuje a odvolává zakladatel, přičemž pouze jednu třetinu členů dozorčí rady volí a odvolávají zaměstnanci podniku na základě výsledků voleb. Z toho pak jednoznačně vyplývá, že ke kreaci převážné části orgánů státního podniku dochází státem, a je zde tak naplněn jeden z dalších typických znaků veřejné instituce. Také existence státního dohledu (schvalování účetní závěrky a výroční zprávy) a kontroly hovoří pro to, že jde o veřejnou instituci; dokonce lze konstatovat, že oprávnění, která má stát vůči státnímu podniku, lze v demokratickém právním řádu jen stěží konstruovat vůči soukromé instituci. Konečně i účel, za kterým je státní podnik založen, je veřejný, jak plyne i z legální definice § 3 odst. 2 zákona o státním podniku (podniky založené podle tohoto zákona jsou zakládány k uspokojování významných celospolečenských, strategických nebo veřejně prospěšných zájmů). Nelze potom než dospět k závěru, že výrazně převažují znaky svědčící o veřejné povaze státního podniku, a proto je namíste přijmout závěr, že se jedná o veřejnou instituci.

Podle ust. § 9 odst. 2 zák. č. 106/1999 Sb. v platném znění se při poskytování informace, která se týká používání veřejných prostředků, nepovažuje poskytnutí informace o rozsahu a příjemci těchto prostředků za porušení obchodního tajemství. V tom smyslu se odkazují na ustálenou judikaturu Nejvyššího soudu ČR.

Pro splnění povinnosti, dané mně § 14 odst. 2 zák. č. 106/1999 Sb. v platném znění uvádím své identifikační údaje:

Pro zaslání požadovaných listin uvádím svou e-mailovou adresu :

Děkuji za vyřízení mé žádosti v souladu s ust. § 14 odst. 5 písm. d) a jsem s pozdravem